

حکم محکومیت ۱۱ نفر از متهمان پرونده‌ی معروف به قتل‌های زنجیره‌ای تایید شد

روابط عمومی سازمان قضایی نیروهای مسلح اعلام کرد: حکم محکومیت ۱۱ نفر از متهمان پرونده‌ی معروف به قتل‌های زنجیره‌ای از جمله مجازات متهمان اصلی پرونده که آمریت در این جنایات را بر عهده داشته‌اند به تایید دیوان عالی کشور رسید.

به گزارش گروه دریافت خبر خبرگزاری دانشجویان ایران در اطلاعیه سازمان قضایی نیروهای مسلح آمده است: بر اساس رای صادره از سوی شعبه‌ی ۳۴ دیوان عالی کشور، حکم صادره از سوی شعبه‌ی پنجم دادگاه نظامی یک تهران در خصوص محکومیت متهم ردیف اول سید مصطفی کاظمی و متهم ردیف دوم مهرداد عالیخانی به جرم آمریت در قتل‌ها به تحمل چهار بار حبس ابد، متهم ردیف چهارم محمود جعفرزاده و متهم ردیف پنجم علی محسنی به جرم مباشرت در قتل با توجه به گذشت اولیاء دم به لحاظ جنبه‌ی عمومی جرم، هر کدام به تحمل ده سال حبس، متهم ردیف دهم ابوالفضل مسلمی و متهم ردیف پانزدهم مصطفی هاشمی به جرم معاونت در قتل با توجه به گذشت اولیاء دم به لحاظ جنبه‌ی عمومی جرم، هر کدام به تحمل چهار سال حبس، متهم ردیف یازدهم محمدحسین اثنی عشر و متهم ردیف دوازدهم علی صفایی‌پور به جرم معاونت در قتل با توجه به گذشت اولیاء دم به لحاظ جنبه‌ی عمومی جرم هر کدام به تحمل سه سال حبس، متهم ردیف شانزدهم علی ناظری به جرم معاونت در قتل به تحمل دو سال و نیم حبس، متهم ردیف هفدهم اصغر سیاح به جرم معاونت در قتل به تحمل شش سال حبس و متهم ردیف هجدهم خسرو براتی به جرم معاونت در قتل به تحمل ده سال حبس، مورد تایید و ابرام قرار گرفته است.

ضمناً رای صادره در خصوص محکومیت متهم ردیف سوم علی روشنی به استناد این‌که مشمول ذیل ماده‌ی ۵۷ قانون مجازات اسلامی می‌باشد و محکومیت متهمان ردیف‌های ششم حمید رسولی، هشتم محمد عزیزی و چهاردهم مرتضی فلاح به استناد این‌که عنوان اتهامی آن‌ها معاونت در جرم است و نه آمریت، نقض شده و می‌بایست مورد رسیدگی مجدد قرار گیرد.

با توجه به رای صادره از سوی دیوان عالی کشور، حکم محکومینی که مجازات آن‌ها مورد تایید قرار گرفته است قطعی و لازم‌الاجرا می‌باشد

** تایید شدن این احکام در واقع دنباله همان شیوه‌ی مغرضانه‌ی است که از ابتدا از سوی دستگاه قضایی جمهوری اسلامی در رابطه با این پرونده ملی به قصد مخدوش کردن حقایق و پنهان داشتن ابعاد و ریشه‌های این جنایتهای ضد بشری در پیش گرفته شده بود.

اما به یقین این پرونده در پیشگاه وجدان زخم خورده‌ی ملت ایران باز خواهد ماند تا روزی که داورى عادلانه‌ی در مورد جنایتهای آذر ۱۳۷۷، قتل‌های سیاسی پیش از آن و همچنین در مورد مسئولینی که وظیفه‌شان را در پیشگاه عدالت در کشور ما انجام نداده‌اند، صورت پذیرد.

چنین باد.

** شبکه خبری دادنامه دادنامه **

هشتم بهمن ماه ۱۳۸۱

اولین واکنش‌ها در رابطه با تایید حکم متهمان پرونده قتل‌های سیاسی پاییز ۱۳۷۷ در ایران

** انصاری راد در پی صدور حکم محکومیت ۱۱ نفر از متهمان پرونده‌ی قتل‌های زنجیره‌ی گفت: "کیفیت رسیدگی به پرونده‌ی قتل‌های زنجیره‌ی، برای مردم، اولیای دم و وکلای پرونده، مبهم و ناواضح است."

حجت‌الاسلام والمسلمین حسین انصاری‌راد رییس کمیسیون اصل نود مجلس در گفت‌وگو با خبرنگار پارلمانی ایسنا، با اشاره به جنبه‌های ملی پرونده‌ی قتل‌های زنجیره‌ی گفت: در شرایطی که همه‌ی مردم با این مسأله مرتبط هستند، حق این بود که مجموعه‌ی جریان قتل‌ها، همه‌ی عوامل و دست‌اندرکاران آن، کیفیت رسیدگی و جریان بررسی پرونده به صورت واضح و روشن برای ملت مطرح می‌شد.

وی تصریح کرد: باید مردم قانع می‌شدند که واقعا عوامل اصلی قتل‌ها چه کسانی هستند. چگونه به وضعیت آن‌ها رسیدگی شده و در حال حاضر در چه شرایطی قرار دارند؟

انصاری‌راد افزود: احساس می‌شود که ملت، اولیای دم و وکلای پرونده به پاسخ مجموعه سؤالاتشان در زمینه‌ی این فاجعه دست نیافته‌اند و هیچ یک از جنبه‌های آن برای مردم قانع‌کننده نبوده است.

نماینده‌ی مردم نیشابور در مجلس افزود: حتی اولیای دم در اظهاراتشان، اعتراضات و سؤالات فراوانی را مطرح می‌کنند و آن را مبهم می‌دانند.

رئیس کمیسیون اصل نود تصریح کرد: وقتی پرونده‌ای ملت را قانع نکرده باشد، خود به خود برای خارج از کشور هم مبهم خواهد بود.

**دکتر نجفی توانا با اشاره به تأیید رأی صادره درباره‌ی متهمان پرونده‌ی قتل‌های زنجیره‌ی از سوی دیوان عالی کشور گفت: در این باره به نظر می‌رسد باید به مطالبی توجه شود تا این حکم با یک نگاه نقادانه و حقوقی مورد بررسی قرار گیرد.

این حقوقدان و مدرس دانشگاه در گفت‌وگو با خبرنگار ایسنا افزود: با توجه به این که تبعات و فرآیند اقدامات این اشخاص تا آنجایی که آمران آن شناخته و به دادرسی جلب شده‌اند، متوجه امنیت عمومی و حیثیت سیاسی و حقوقی کل کشور بوده است، توصیف جزایی تعیین‌شده، برای این قتل‌ها چندان منطقی به نظر نمی‌رسد، زیرا تمام جرایم عادی که دارای توصیف مستقل جزایی هستند، مثل سرقت، ضرب و جرح، قتل و امثال آن اگر موجب سلب آسایش عمومی، سلب امنیت عمومی و یا اقدامات متوجه امنیت عمومی کشور شود، غیر از آن توصیف جزایی خاص جرم، مشمول مقررات مربوط به جرایم علیه امنیت ملی هم باید بشوند، به همین دلیل به نظر می‌رسد در مورد این جرایم، قانون‌گذار عمدتاً بر اساس عنوان معمولی جرایم با مرتکبان جرم برخورد کرده در حالی که می‌باید از لحاظ تأثیر این جرایم بر آسایش و امنیت عمومی، امنیت داخلی و خارجی، عنوان جزایی دیگری هم برای آن در نظر می‌گرفت که «جرایم علیه امنیت داخلی و عمومی» است.

توانا افزود: از بعد دیگر، این حکم با توجه به محکومیتی که متوجه آمران کرده بر اساس قانون مجازات اسلامی برای آمران و دستوردهندگان مجازات حبس ابد را در نظر گرفته، همچنین برای مرتکبان قتل‌ها طبق ماده‌ی 206 و 205 مجازات، قصاص پیش‌بینی کرده است که با گذشته اولیای دم آن را به دیه تبدیل کرده است و از بعد اثری که در امنیت عمومی گذاشته، طبق ماده‌ی 208 با لحاظ بیم تجری به مجازات سه تا ده سال حبس، حسب مورد، برای این افراد پیش‌بینی کرده است، البته در بخش مربوط به متهم ردیف سوم به نظر می‌رسد این حکم محل بحث باشد، زیرا در کلیه موارد که بحث قتل مطرح است، نه اکراه، نه دستور، مجوز قتل نیست (طبق ماده‌ی 211) و برای کسی که همکاری می‌کند نیز مجازات تعیین می‌شود حتی اگر دستوری که به او داده باشند، مربوط به امر بالاتر از او باشد، به همین دلیل در ذیل ماده‌ی 57 اشاره می‌کند که شخص مأمور به پرداخت دیه یا ضمان مالی محکوم می‌شود، یعنی به نظر می‌رسد هر چند متهم ردیف سوم به فرض این که مشمول ذیل ماده‌ی 57 باشد، از لحاظ ضمان مالی و دیه، باید مشمول محکومیت می‌شد.

این مدرس دانشگاه خاطر نشان کرد: درباره‌ی تعیین مجازات‌های تعزیری، قانون‌گذار به قاضی اجازه داده است با توجه به شرایط مشخص، اهمیت جرم، نوع مداخله و کیفیت مداخله مرتکب یا معاون و توجه به مجموع شرایط و اوضاع و احوالی که متهم مرتکب جرم شده است، مجازات تعزیری را تخفیف دهد و این مسأله غیر از ماده‌ی 22 در ماده‌ی 728 قانون مجازات اسلامی است و در ماده‌ی 727 هم به گونه‌ای پیش‌بینی شده است. بنابراین از این حیث اگر قاضی شرایط اشخاص را لحاظ کرده باشد و به نسبت این شرایط، میزان مجازات را تعیین کرده باشد، خللی به حکم وارد نمی‌کند، به ویژه این که در تعیین مجازات تعزیری، قانون‌گذار بین سه تا ده سال به قاضی اختیار داده است و قاضی مخیر است که جنبه‌های مختلف اعمال مجازات را بر چگونگی متنبه‌شدن مجرم و اصلاح وی مد نظر قرار دهد، بنابراین این تغییر در میزان مجازات اشخاص مختلف با لحاظ نوع مداخله‌ی آن‌ها و اقداماتی که برای ارتکاب جرم یا بعد از آن انجام داده‌اند، منطقی به نظر می‌رسد.

برگزیده از ایسنا

** شبکه خبری دادنامه **

هشتم بهمن ماه ۱۳۸۱